

Forholdene ved Den arnamagnæanske Samling er meget slette. Denne samling, der omfatter ca. 2.800 håndskrifter foruden nogle tusinde diplomer og diplom-afskrifter, opbevares i et lille rum (3,10×15 m) i den nordre ende af universitetsbiblioteket. Håndskrifterne er dér opstillede på træhylder, og rummet er kun ved en trævæg adskilt fra bibliotekets bogmagasin. Bygningen er absolut ikke brandsikker, og der er hidtil intet gjort for at skaffe særlig sikring for Den arnamagnæanske Samling og universitetsbibliotekets øvrige uerstattelige skatte. Der er da også for længst fra ansvarlig side peget på disse uforvarselige forhold, og et forslag til indretning af et særligt sikret aflukke for Den arnamagnæanske Samling, udarbejdet af kgl. bygningsinspektør, professor K. Gottlob, er for nylig forelagt ministeriet. Også i arbejdsmæssig henseende er lokalet ganske utilfredsstillende, idet der kun findes ét rum, hvor samlingerne er opstillet, og hvor samlingens forstander og andre, der arbejder i samlingen, har meget nødtørftig arbejdsplads (der kan til nød arbejde tre mand ad gangen). Midlertidigt er yderligere et tilstødende rum af universitetsbiblioteket stillet til rådighed for arbejde ved den oldnordiske ordbog; i dette rum er der kun plads til ét skrivebord.

På det kgl. bibliotek er forholdene navnlig utilfredsstillende, fordi der savnes en særlig sal til benyttelse af håndskrifter og et særligt for sådanne studier afpasset præsensbibliotek.

Den omhandlede erklæring er underskrevet af følgende:

Palle Birkelund, rigsbibliotekar.

Kåre Grønbech, professor ved Københavns universitet.

Louis Hjelmslev, professor ved Københavns universitet.

N. E. Nørlund, professor ved Københavns universitet, Ephorus for Den arnamagnæanske Samling.

Johs. Brøndum-Nielsen, professor em. ved Københavns universitet. Formand for for Den arnamagnæanske Kommission.

Jón Helgason, professor ved Københavns universitet. Forstander for Den arnamagnæanske Samling.

Carsten Høeg, professor ved Københavns universitet, Ephorus for Den arnamagnæanske Samling.

Kåre Olsen, leder af kgl. biblioteks HS-Samling. Medlem af Den arnamagnæanske Kommission.

H. Topsøe-Jensen, overbibliotekar ved universitetsbibliotekets 1. afdeling. Medlem af Den arnamagnæanske Kommission.

Spørgsmål 19. Er det rigtigt, at der i sin tid i forbindelse med indsamlingen af håndskrifterne var givet løfte om tilbagelevering efter udgivelsen?

Svar. Den overvejende del af Den arnamagnæanske Samling indsamledes ved køb eller gave, og for denne dels vedkommende har der ikke, efter hvad der foreligger for ministeriet, været afgivet egentlige tilsagn eller foreligget forudsatninger om tilbagelevering efter udgivelsen.

Under indsamlingen lånte Arne Magnusen også dokumenter, som skulle leveres tilbage efter afskrivning, men efter hvad der er anført, er dokumenter, for hvilke der forelå lånekvitteringer, tilbageleveret, jfr. betænkning af 1951 vedrørende de i Danmark beroende islandske håndskrifter og museumgenstande side 22.

Spørgsmål 20. Kan der gives konkrete oplysninger om testamentets tilblivelse?

Svar. Om dette spørgsmål oplyste undervisningsministeren i 1961 følgende til folketingsudvalget, jfr. Folketingstidende 1960-61, spalte 1040-41:

„Arne Magnussen og hans hustru underskrev dagen før førstnævntes død den 7. januar 1730 deres fælles testamente. Som vitterlighedsvidner underskrev to af Arne Magnussens venner, E. Lohmann og Hans Becker. Originaltestamentet er forsvundet, men der findes flere forskellige afskrifter, hvoraf en i rigsarkivet og en i eforprotokolnen for Det arnamagnæanske Legat.

Testamentet er aftrykt i bl. a. Samling af de for Universitetets Legater gældende Bestemmelser, 1890, side 134 ff. samt i „Arni Magnussons Levned og Skrifter“, bd. 1, 1930, side 114 ff.

Der foreligger ingen holdepunkter for, at de foreliggende afskrifter ikke fuldt ud skulle svare til originalen, og der kan således ikke være nogen tvivl om testators vilje.“